

ОФІЦІЙНЕ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПРО НЕПРИПУСТИМІСТЬ ВЧИНЕННЯ НАСИЛЬСТВА

Члену сім'ї, який вчинив насильство в сім'ї, вносився офіційне попередження про неприпустимість вчинення насильства в сім'ї, за умови відсутності в його діях ознак злочину, уповноваженими підрозділами органів Національної поліції, про що йому повідомляється під розписку.

Офіційне попередження про неприпустимість вчинення насильства в сім'ї може бути винесено осудній особі, яка на момент його винесення досягла 16-річного віку.

У разі вчинення особою насильства в сім'ї, після отримання нею офіційного попередження про неприпустимість вчинення насильства в сім'ї, ця особа направляється до кризового центру для проходження корекційної програми, а також щодо неї може бути винесено захисний припис.

Проходження корекційної програми для такої особи є обов'язковим

ЗАХИСНИЙ ПРИПИС

- 1) Він вноситься працівниками Національної поліції за погодженням з начальником органу поліції і прокурором відносно правопорушника після отримання ним офіційного попередження.
- 2) Не підлягає погодженню при наявності в діях особи ознак злочину.
- 3) Може бути винесений до осудної особи, яка досягла 16-річного віку.

Захисним приписом забороняється:

- 1) чинити будь-які конкретні акти насильства в сім'ї;
- 2) отримувати інформацію про місце перебування жертви насильства в сім'ї та розшукувати її, якщо вона перебуває за власним бажанням у невідомому правопорушникові місці;
- 3) відвідувати жертву насильства в сім'ї, якщо вона тимчасово перебуває не за місцем спільного проживання членів сім'ї;
- 4) вести телефонні переговори з жертвою насильства в сім'ї.

Зазначені обмеження встановлюються на термін до 90 діб з дня погодження захисного припису з прокурором

Закон України “Про попередження насильства в сім'ї” від 15.11.2001

0-800-500-255 або 772

з мобільного - Національна дитяча «гаряча» лінія

0-800-500-335 або 386

з мобільного - Національна «гаряча» лінія з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації

ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ

Насильство в сім'ї - будь-які умисні дії фізичного, сексуального, психологічного чи економічного спрямування одного члена сім'ї по відношенню до іншого члена сім'ї, якщо ці дії порушують конституційні права і свободи члена сім'ї як людини та громадянина і наносять йому моральну шкоду, шкоду його фізичному чи психічному здоров'ю.

Жертва насильства в сім'ї - член сім'ї, який постраждав від фізичного, сексуального, психологічного чи економічного насильства з боку іншого члена сім'ї.

Попередження насильства в сім'ї - система соціальних і спеціальних заходів, спрямованих на усунення причин і умов, які сприяють вчиненню насильства в сім'ї, припинення насильства в сім'ї, яке готується або вже почалося, притягнення до відповідальності осіб, винних у вчиненні насильства в сім'ї, а також медико-соціальна реабілітація жертв насильства в сім'ї.

Реальна загроза вчинення насильства - погроза вчинення одним членом сім'ї стосовно іншого члена сім'ї умисних дій фізичного, сексуального, психологічного чи економічного спрямування якщо є реальні підстави очікувати їх виконання.

ВИДИ НАСИЛЬСТВА

Фізичне насильство в сім'ї - умисне нанесення одним членом сім'ї іншому члену сім'ї побоїв, тілесних ушкоджень, що може призвести або призвело до смерті постраждалого, порушення фізичного чи психічного здоров'я, нанесення шкоди його честі і гідності.

Сексуальне насильство в сім'ї - протиправне посягання одного члена сім'ї на статеву недоторканість іншого члена сім'ї, а також дії сексуального характеру по відношенню до дитини, яка є членом цієї сім'ї.

Психологічне насильство в сім'ї - насильство, пов'язане з дією одного члена сім'ї на психіку іншого члена сім'ї шляхом словесних образ або погроз, переслідування, залякування, якими навмисно спричиняється емоційна невпевненість, нездатність захистити себе та може завдаватися або завдається шкода психічному здоров'ю.

Економічне насильство в сім'ї - умисне позбавлення одним членом сім'ї іншого члена сім'ї житла, їжі, одягу та іншого майна чи коштів, на які постраждалий має передбачене законом право, що може призвести до його смерті, викликати порушення фізичного чи психічного здоров'я.

Підстави для вжиття заходів з попередження насильства в сім'ї:

- 1) заява про допомогу жертви насильства в сім'ї або члена сім'ї, стосовно якого існує реальна загроза вчинення насильства в сім'ї;
- 2) висловлене жертвою насильства в сім'ї або членом сім'ї, стосовно якого існує реальна загроза вчинення насильства в сім'ї, бажання на вжиття заходів з попередження насильства в сім'ї у разі, якщо повідомлення або заява надійшли не від нього особисто;
- 3) отримання повідомлення про застосування насильства в сім'ї або реальної загрози його вчинення стосовно дитини, яка є членом цієї сім'ї, чи недієздатного члена сім'ї.

Хто здійснює попередження насильства?

- 1) Міністерство соціальної політики.
- 2) Національна поліція.
- 3) Органи опіки і піклування.
- 4) Спеціалізовані установи для осіб, які вчинили насильство в сім'ї, та жертв такого насильства.
- 5) Кризові центри для членів сімей, в яких вчинено насильство або існує реальна загроза його вчинення.
- 6) Центри медико-соціальної реабілітації жертв вчинення насильства в сім'ї.

СЕГРЕГАЦІЯ - це явище, під яким розуміють політику або практику поділу расових або етнічних груп населення. Це може проявлятися в обмеження чи заборону спільного проживання, навчання і / або роботи, інших форм соціальної діяльності.

Мікросегрегація - включає в себе розмежування присутності у певних місцях для різних етнічних груп населення (наприклад, транспорт, парки, школи, перукарні, кафе, ресторани).

Приклад - у США до шістдесятих років минулого століття існував подібний поділ білого і чорношкірого населення.

Мезосегрегація - відділення однієї частини населення від іншої всередині міста по районах (приклад - гетто);

Макросегрегація - поділ народів по великих територіях (приклад - резервації).

Не слід плутати сегрегацію з дискримінацією. Дискримінація - більш загальне явище, і не обов'язково включає сегрегацію.

Різняться сегрегація де-юре і де-факто. В більшості країн, де колись існувала адміністративна сегрегація, вона до цих пір може існувати де-факто.

КСЕНОФОБИЯ (від грец. ξένος (ксенос), що означає «чужинець», «незнайомець», та φόβος (фобос), що означає «страх») - поняття, що означає нав'язливий страх стосовно чужинців чи просто чогось незнайомого, чужоземного або страх перед чужоземцями та ненависть до них.

Об'єктами ксенофобії можуть бути як конкретні групи – представники чужої релігії, раси, нації, держави тощо, так і всі «чужі».

Розрізняють дві основні форми ксенофобії.

1. Перша спрямована на групу всередині суспільства, що вважається чужою і шкідливою для суспільства, наприклад нові іммігранти, біженці, трудові мігранти, ЛГБТ.
2. Об'єктом другої форми ксенофобії є переважно культурні елементи, що вважаються чужими. Культурна ксенофобія є часто вузькоспрямованою на певні прояви впливу «інших» традицій (наприклад, поширення нетрадиційної для даної країни релігії, свят).

Ксенофобія по своїй суті наближена до таких понять як расизм, екстремізм, нетолерантність, дискримінація, етнофобія. Злочини, що вчиняються на ґрунті расизму та ксенофобії, інколи називають «злочинами ненависті».

ЗНАЧЕННЯ ЦИХ СЛІВ МАЄ ЗНАТИ КОЖЕН

Управління забезпечення прав людини Національної поліції України (УЗПЛ НПУ України):

254-75-88

Особистий прийом громадян працівниками (УЗПЛ НПУ України): м. Харків, вул. Жон Мироносиць, 5, кабінет 511.

Вт: з 14:00 до 18:00

Пт: з 09:00 до 13:00

НАЦІОНАЛІЗМ - ідеологія, заснована на припущенні, що лояльність індивіда і відданість нації-державі є первісними ніж індивідуальні або групові інтереси.

(Енциклопедія «Британіка»)

У своїй основі націоналізм проповідує вірність і відданість своїй нації, політичну незалежність і роботу на благо власного народу, культурне і духовне зростання, об'єднання національної самосвідомості для практичної захисту умов життя нації, її території проживання, економічних ресурсів і духовних цінностей.

Культурний націоналізм визначає націю спільністю мови, традицій і культури. Легітимність держави виходить з її здатності захищати націю і сприяти розвитку її культурного і суспільного життя. Як правило, це означає державну підтримку культури, традицій і мови етнічної більшості.

В силу того, що багато сучасних радикальних рухів підкреслюють своє націоналістичне забарвлення, націоналізм часто асоціюється з етнічною, культурною та релігійною нетерпимістю (або будь-якою неприязню до етнічних «інших»).

ШОВІНІЗМ - (фр.- Chauvinisme) - ідеологія, суть якої полягає в проповіді національної переваги етносу з метою обґрунтування права на дискримінацію та пригнічення інших народів.

Цей термін з'явився 1831 року у Франції в комедії братів Коньяр "Триколірна кокарда", одним із героїв якої був новобранець Ніколя Шовен де Рошфор.

Вважається, що прообразом цього персонажа була реальна особа - солдат наполеонівської армії Ніколя Шовен (Nicolas Chauvin), вихований у дусі поклоніння імператору.

Згідно з міфом, не дивлячись на бідність, непрацездатність і образи Шовен багато років залишався фанатично вірним шанувальником імперіалістичної політики Наполеона. Він обожнював імператора, вважав його в усьому правим і був готовий разом з ним воювати з усім світом.

Про "шовінізм" нема потреби довго говорити. Це націоналізм у найгіршому вигляді. Шовінізм був і є причиною багатьох міжнародних непорозумінь і нещасть.

(Архієпископ Любомир (Гузар))

Расизм виник у добу колоніалізму, коли європейські держави захопили значні території, населені людьми різко відмінних від європейців антропологічних типів. Виникла потреба, з одного боку, пояснити, чому європейці захоплюють чужі країни, а з другого боку, виправдати таку політику. Найпростіше пояснення полягало в проголошенні однієї раси «повноцінною», а інших — «неповноцінними».

РАСИЗМ - сукупність вчень, в основі яких лежать положення про фізичну і психічну нерівноцінність людських рас і вирішальний вплив расових відмінностей на історію і культуру суспільства. Здійснення расистських теорій на практиці знаходить своє вираження в політиці расової дискримінації.

РАСОВА ДИСКРИМІНАЦІЯ означає будь-яке розрізнення, виняток, обмеження чи перевагу, засновані на ознаках раси, кольору шкіри, родового, національного чи етнічного походження, метою або наслідком яких є знищення або применшення визнання, використання чи здійснення на рівних засадах прав людини та основних свобод у політичній, економічній, соціальній, культурній чи будь-яких інших галузях суспільного життя.

(Міжнародна конвенція про ліквідацію всіх форм расової дискримінації від 21.12.1965)

Основні способи втягнення дітей в торгівлю людьми:

- пропонування привабливих умов;
- використання примусу чи погроз;
- доведення до несвідомого стану в результаті вживання спиртних напоїв, наркотиків, токсинів.

Як запобігти викраденню?

- бути обережними з чужими людьми, не розмовляти, не погоджуватись з ними кудись їхати або йти;
- завжди повідомляти батькам, куди ви пішли й коли повернетесь;
- уміти оцінювати небезпеку або безпеку в компанії, в якій ви проводите свій час, небезпеку місць, в яких ви буваєте.

Якщо Ви їдете навчатись за кордон, перед виїздом вам необхідно знати:

- записати контакти організацій, які допоможуть вам у разі загрози безпеки (посольство України, організація, з підтримки мігрантів);
- залиште близьким адреси та телефони вашого місця перебування за кордоном;
- вивчіть декілька ключових фраз, які допоможуть у випадку потреби звернутися до поліції.

Стаття 149 Кримінального кодексу України «Торгівля людьми або інша незаконна угода щодо людини»

1. Торгівля людьми або здійснення іншої незаконної угоди, об'єктом якої є людина, а так само вербування, переміщення, переховування, передача або одержання людини, вчинені з метою експлуатації, з використанням обману, шантажу чи уразливого стану особи, - караються позбавленням волі на строк від 3 до 8 років.

2. Дії, передбачені у п. 1, вчинені щодо неповнолітнього або поєднані з насильством, яке не є небезпечним для життя чи здоров'я потерпілого чи його близьких, або з погрозою застосування такого насильства, - караються позбавленням волі на строк від 5 до 12 років з конфіскацією майна або без такої.

3. Дії, передбачені у пп. 1,2 вчинені щодо малолітнього, або поєднані з насильством, небезпечним для життя або здоров'я потерпілого чи його близьких, або з погрозою застосування такого насильства, або якщо вони спричинили тяжкі наслідки, - караються позбавленням волі на строк від 8 до 15 років з конфіскацією майна або без такої.

Під експлуатацією людини слід розуміти всі форми сексуальної експлуатації, використання в порнобізнесі, примусову працю, рабство або звичаї, подібні до рабства, підневільний стан, залучення в боргову кабалу, вилучення органів, проведення дослідів над людиною без її згоди, усиновлення (удочеріння) з метою наживи, втягнення у злочинну діяльність, використання у збройних конфліктах тощо.

ДИТИНА НАШ СПАДОК

ПРОТИДІЙ ТОРГІВЛІ ДІТЬМИ!

0-800-500-255 або 772

з мобільного - Національна дитяча «гаряча» лінія

0-800-500-335 або 386

з мобільного - Національна «гаряча» лінія з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації

СЛОВНИК ТЕРМІНІВ

ДИТИНА – кожна людська істота до досягнення 18-річного віку, якщо за законом, застосовуваним до даної особи, вона не досягає повноліття раніше.

ТОРГІВЛЯ ДІТЬМИ – будь-який акт або угода, внаслідок яких дитина передається будь-якою особою або будь-якою групою осіб іншій особі або групі осіб за винагороду або інше відшкодування.

ДИТЯЧА ПРОСТИТУЦІЯ – використання дитини у діяльності сексуального характеру за винагороду або будь-яку іншу форму відшкодування.

ДИТЯЧА ПОРНОГРАФІЯ – будь-яке зображення будь-якими засобами дитини, яка здійснює реальні або змодельовані відверто сексуальні дії, або будь-яке зображення статевих органів дитини, головним чином в сексуальних цілях.

ВИКРАДЕННЯ ДИТИНИ «КІДНЕПІНГ» – це приховане або відкрите, можливо, шляхом обману, заволодіння дитиною з подальшим обмеженням її фізичної свободи.

ФАКТОРИ, ВРАЗЛИВОСТІ ДІТЕЙ І ВТЯГНЕННЯ ЇХ У ТОРГІВЛЮ ЛЮДЬМИ

- економічна нестабільність у державі та низький рівень життя населення;
- домашнє насильство, інші прояви гендерної нерівності;
- девіантна поведінка батьків – вживання алкоголю, наркотичних речовин та залежність від них;
- бездоглядність або надмірно жорсткий контроль, який провокує протест, незалежно від статків родини;
- світовий попит на дешеву та нелегальну робочу силу;
- недостатня поінформованість про ризики нелегального працевлаштування та «швидкого легкого заробітку»;
- привабливість уявного кращого життя за кордоном;
- повільний розвиток державної системи захисту постраждалих дітей;
- несистемна робота з профілактики торгівлі дітьми;
- попит на неофіційну працю, зокрема й дітей, наприклад, у сфері комерційної сексуальної експлуатації.

ЗАЛУЧЕННЯ ДІТЕЙ ДО НЕБЕЗПЕЧНИХ ВИДІВ БІЗНЕСУ ТА ВАЖКИХ ВИДІВ ПРАЦІ

- 1) Викрадених дітей можуть експлуатувати у вуличній торгівлі, як домашню прислугу, в сільському господарстві, як танцівників, офіціантів, жебраків або задля надання сексуальних послуг.
- 2) У зонах бойових дій викрадених дітей використовують як носильників, слуг, посильних, шпигунів. Інколи цих дітей змушують здійснювати злочини проти своїх рідних, а також співвітчизників.
- 3) Безпритульних дітей часто експлуатують для заняття жебрацтвом, примусовою працею або взагалі залучають до злочинного бізнесу (крадіжки, пограбування).

За даними ЮНІСЕФ, жертвами торгівців людьми щороку стають 1,2 млн. дітей.